

**JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS
UTLÅTANDE 24/2013 rd**

Statsrådets utredning om kommissionens förslag till rådets förordning om fastställande för 2014 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön

Till stora utskottet

INLEDNING

Remiss

Stora utskottet sände den 2 oktober 2013 statsrådets utredning om kommissionens förslag till rådets förordning om fastställande för 2014 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön (E 115/2013 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för eventuella åtgärder. Dessutom sände utskottet den 11 oktober 2013 en kompletterande skrivelse 1. MMM 11.10.2013 för eventuella åtgärder.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- konsultativ tjänsteman Orian Bondestam, jord- och skogsbruksministeriet

- överinspektör Rainer Lahti, miljöministeriet
- verksamhetsledare Markku Myllylä, Centralförbundet för fiskerihushållning
- forskare Tapani Pakarinen, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet
- yrkesfiskare Heikki Salokangas, Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf
- ombudsman Ilkka Mäkelä, Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf
- skyddsexpert Matti Ovaska, WWF Finland
- ordförande Kalervo Aska, Tornio-Muoniojokiseura ry.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- Lapplands förbund
- Finlands naturskyddsförbund rf.

UTREDNINGEN

Förslaget

Kommissionens förslag till rådets förordning om fastställande för 2014 av fiskemöjligheter för

vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön gavs den 21 augusti 2013. Kommissionen föreslår följande totalkvoter (TAC):

Fiskbestånd	TAC 2013	Föreslagen TAC 2014	Förändring, %
Strömming i Bottniska viken	106 000 ton	142 662 ton	+ 35
Strömming i huvudbas-sängen	90 180 ton	143 500 ton	+ 59
Strömming i västra beståndet	25 800 ton	19 754 ton	- 23
Strömming i Rigabukten	30 576 ton	30 720 ton	+ 1
Skarpsill	249 978 ton	222 102 ton	- 11
Lax i huvudbassängen/Bottniska viken	108 762 laxar	108 421 laxar	+/- 0
Lax i Finska viken	15 419 laxar	7 256 laxar	- 53
Torsk i östra beståndet	61 565 ton	65 934 tonnia	+ 7
Torsk i västra beståndet	20 043 ton	17 037 ton	- 15
Rödspätta	3 409 ton	3 002 ton	- 12

Kommissionen säger att syftet med begränsningarna av fångster och fiskeansträngningar är att uppnå målet med den gemensamma fiskeripolitiken, dvs. att se till att fisket bedrivs på nivåer som är biologiskt, ekonomiskt och socialt hållbara. Kommissionen konstaterar att den av Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) har begärt vetenskapliga råd om Östersjöns fiskbestånd för 2014.

Också den regionala rådgivande nämnden för Östersjön (BSRAC) har rådfrågats. I fråga om de bestånd som delas med Ryska federationen har det, i de fall så var lämpligt, från TAC gjorts avdrag som motsvarar de teoretiska delade kvantiteterna.

EU och dess medlemsstater förband sig vid toppmötet i Johannesburg om hållbar utveckling att senast 2015, där så är möjligt, utnyttja fiskbestånden på en nivå som motsvarar det maximala

hållbara uttaget. Rådet och parlamentet har nått samförstånd om att syftet med reformen av EU-förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken är att uppnå maximalt hållbart uttag (Maximum Sustainable Yield, MSY) senast 2015, för de bestånd där det är möjligt, och i vilket fall senast 2020 för samtliga fiskbestånd del.

Av de kvoterade fiskbestånden utnyttjas strömmingsbestånden i Bottenhavet, Finska viken och Östersjöns huvudbassäng i linje med MSY. Också det östra torskbeståndet utnyttjas enligt MSY. Skarpsillsbeståndet och strömmingsbeståndet i Rigabukten utnyttjas nästan enligt MSY. Uttaget på MSY-nivå bestäms utifrån det värde (F) som återger fiskedödligheten. Nivåerna för fiskedödligheten Fmsy för skarpsill och strömming i Bottenhavet har sänkts, medan motsvarande nivå för strömmingsbestånden i Finska viken och Östersjöns huvudbassäng har höjts. Utnyttjandet av det västra torskbeståndet går stegvis i riktning mot MSY.

TAC för strömmingsbeståndet i Bottniska viken grundar sig på den nya Fmsy-nivån 0,15 för fiskedödligheten för strömmingsbeståndet i Bottenhavet. Strömmingsbeståndet i Bottenhavet är nästan rekordstort och dess uppskattade fiskedödlighet är endast 0,1. År 2012 steg fångsterna för första gången till över 100 000 ton, och denna nivå torde uppnås även i år. De finländska fiskefartygen står för över 90 procent av den totala strömmingsfångsten. På senare år har fångstmängderna ökat och priserna stigit, så fisket har blivit lönsammare. Strömmingen är efterfrågad och används som livsmedel, foder och råvara till fiskmjöl.

Tillståndet för de finska bestånden av vild lax (Torne älv och Simo älv) och vissa andra laxbestånd i Bottniska viken har förbättrats, men många laxbestånd i Östersjöns huvudbassäng och vissa små laxbestånd i Bottniska viken och Finska vikens södra kust är fortfarande svaga. Ices konstaterar och organisationens analyser visar att tillståndet för de svaga laxbestånden inte förbättras nämnvärt även om TAC skulle fastställas på en mycket låg nivå och laxfisket minimeras. De små och svaga laxbestånden bör stimuleras genom riktade insatser, till exempel be-

gränsning av fisket i Östersjöns huvudbassäng och i vissa älvar, istandsättning av älvar och avlägsnande av vandringshinder. Också Ices menar att riktade åtgärder behövs särskilt i Östersjöns huvudbassäng.

I enlighet därmed har Finland och Sverige förbjudit drivrevsfiske efter lax i Östersjöns huvudbassäng från och med början av 2013. Finland och Sverige har också infört fiskebegränsningar i Bottniska viken, inklusive i tillämpningsområdet för gränsälvsoverenskommelsen utanför Torne älvs mynning. Sverige har styrt sitt fiske så att hälften av de knappt 19 000 laxar som fångades i Bottenviken är fenklippta, dvs. inplanterade. Sverige har också beslutat att endast fenklippt lax får tas upp vid trollingfiske. Finland har vidmakthållit begränsningarna för laxfisket i Bottniska viken i början av säsongen. Vidare har jord- och skogsbruksministeriets breda laxarbetsgrupp sedan början av 2013 arbetat med en nationell laxstrategi med åtgärder för reglering av laxfisket.

Enligt Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets laxräknare vandrade betydligt mycket mer lax uppför Torne älv och Simo älv somrarna 2012 och 2013 än tidigare. För Torne älvs del var siffran 60 000 laxar år 2012 och cirka 52 000 laxar 2013. Till dessa siffror kan läggas de laxar som stannat nedströms räknaren i forsen Kattilakoski och som fångats där. Motsvarande siffror för Simo älv var ca 2 700 och 2 500. Åren 2012 och 2013 vandrade mycket lax upp också i de svenska laxälvarna i Bottenviken. Den ökande vandringsringen har också höjt fångsterna för såväl det yrkesmässiga kustfisket som fritidsfisket i älvarna.

Kommissionens förslag till TAC för lax i Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken, dvs. 108 421 laxar, följer Ices och STEFC:s beräkningar för en TAC som motsvarar fiskedödligheten 0,1. Kommissionen baserar sitt förslag till TAC på artikel 7 i förslaget till förordning om upprättande av en flerårig plan för laxbeståndet i Östersjön och det fiske som utnyttjar det beståndet (COM(2011) 470 final). Enligt den artikeln beräknas TAC till en nivå som motsvarar en fiskedödlighet på 0,1 (= ca 10 %). Ices har uppskattat att det i Östersjön finns 1,418 miljoner laxar i

fångststorlek, och utifrån detta samt med beaktande av den naturliga dödligheten (sälår, sjukdomar, näringsbrist) motsvaras F0,1 av 116 953 laxar. Från detta antal har kommissionen dragit av laxar under minimimåttet (2 573), laxar som rivits av säl och därför kasserats (3 859) och ytterligare Rysslands andel på 1,9 % enligt IBSFC (2 100) och kommit fram till en TAC på 108 421 laxar.

Från kommissionens förslag till TAC har inte avdragits de orapporterade eller felrapporterade laxfångster som enligt Ices uppgår till 31 000 laxar och bör dras av för alla. Att göra ett sådant avdrag för alla skulle strida mot unionslagstiftningen, eftersom avdragen bör riktas till de medlemsstater där det bedrivs överfiske. Enligt Ices råd har dock de orapporterade och felrapporterade laxfångster minskat. Ices rekommenderar att TAC fastställs till 78 000 laxar, vilket inkluderar ett avdrag på 20 000 orapporterade och 11 000 felrapporterade laxar enligt uppskattningen för 2012 samt uppskattningsvis 2 600 laxar under minimimåttet som kastats i havet döda och 3 800 laxar som rivits av säl. Ices har konstaterat att TAC kunde vara större om det förekom mindre felrapportering och om rapporteringen var mer heltäckande. STECF har på sin sida konstaterat att i synnerhet felrapporteringarna har minskat klart under 2010–2012 och att om denna trend fortsätter så kan man inte utgå från att de orapporterade och felrapporterade mängderna kommer att ligga på samma nivå 2014 som 2012.

Kommissionen har gjort många inspektionsbesök i samtliga medlemsstater som bedriver laxfiske i Östersjön. Om kommissionen upptäcker felrapportering eller underlåtenhet att rapportera vidtar den behövliga åtgärder, till exempel minskning av kvoten för den berörda medlemsstaten. Det har inträffat bland annat i fråga om torsk. Bekämpningen och handläggningen av underlåtenhet att rapportera fiske och av felrapportering är en uppgift för fiskerimyndigheterna, inte för forskningsorganisationerna. Enligt artikel 105 i rådets förordning 1224/2009 om ett kontrollsystem för fiskeripolitiken ska felrapporterade eller orapporterade fångster avdras från den berörda medlemsstatens framtida kvo-

ter. Avdrag kan också göras från kvoterna för andra fiskbestånd än det berörda beståndet. Finland har aktivt arbetat för att kommissionens kontrollrapporter ska vara offentliga. Offentligheten skulle öka trycket på att minimera olagligheterna och eliminera bristerna i kontrollsystemen.

Laxfångsterna i Finska viken består till stor del av odlad och utsatt lax som numera i regel kan identifieras genom fenklippningen. I det för Finland viktiga kustfiskeområdet i Finska viken får man enligt Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets undersökningar också lax som förirrat sig från Bottniska viken; däremot får man där inte estnisk vildlax. För att vildlaxbestånden i Estland ska återhämta sig krävs särskilda insatser riktade till Estlands kust och älvar. Det innebär att en minskning av TAC inte skulle stimulera dessa bestånd. Estland har stränga nationella begränsningar för laxfisket i och utanför älvarna.

Den fleråriga planen för torskbestånden (rådets förordning 1098/2007) bildar grunden för regleringen av torskfisket. Planen syftar till ett hållbart utnyttjande av torskbestånden. Det sker genom anpassning av TAC-nivåerna och fiskeansträngningarna (maximalt antal dagar ute ur hamn för torskfartyg). Det östra torskbeståndet har blivit starkare och dess fiskedödlighet har minskat till under MSY-nivån. Beståndet visar dock en svag tillväxt. De närmare orsakerna till detta är inte kända. En möjlighet är att det beror på att skarpsillen, som är en viktig föda för torsken, har rört sig norrut, utom räckhåll för torsken som håller sig längre söderut. Fiskedödligheten för det västra torskbeståndet har minskat sedan 1996 men ligger fortfarande klart över Fmsy-nivån. Beståndets tillväxt har inte utvecklats positivt trots att lekbeståndet har vuxit.

Uppgifterna om rödspättebeståndet är bristfälliga. På basis av fångsterna föreslår kommissionen att TAC för rödspätta sänks. Fångsterna per ansträngning har dock ökat.

Regeringens ståndpunkt

Statsrådet tillstyrker att fiskemöjligheterna för 2014 i Östersjön stärks i enlighet med den reformerade EU-förordningen om den gemensamma

fiskeripolitiken så att ett maximalt hållbart uttag (Maximum Sustainable Yield, MSY) uppnås senast 2015, för de bestånd där det är möjligt, och i vilket fall senast 2020 för samtliga fiskbestånd del.

I linje med detta är statsrådet redo att godkänna kommissionens förslag till största tillåtna fångstmängder (TAC) för fiskbestånden i Östersjön med följande ändringar och preciseringar:

Strömning i Bottniska viken, TAC

Statsrådet kan godkänna kommissionens förslag att TAC för strömning i Bottniska viken höjs till 142 662 ton (+35 %). För att minska de årliga variationerna i TAC-nivåerna strävar statsrådet efter att TAC inte skulle höjas så mycket som Ices rekommenderar och kommissionen föreslår, men dock till minst 135 000 ton (+27 %).

Strömning i Finska viken och Östersjöns huvudbassäng, TAC

Statsrådet kan godkänna kommissionens förslag att TAC för strömning i Finska viken och Östersjöns huvudbassäng höjs till 143 500 ton (+59 %). För att minska de årliga variationerna i TAC-nivåerna och för att kvoten ska dimensioneras utifrån bifångsterna vid fiske efter skarpsill strävar statsrådet efter att TAC inte skulle höjas så mycket som Ices rekommenderar och kommissionen föreslår, men dock med minst 30 procent.

Skarpsill, TAC

Statsrådet strävar efter att TAC för skarpsill minskas mindre än kommissionens förslag (-12 %), så att fiskedödligheten för skarpsillsbeståndet senast 2015 motsvarar den MSY-nivå som fastställts i senaste vetenskapliga råd.

Östlig torsk, TAC

Statsrådet kan godkänna kommissionens förslag att TAC för det östra torskbeståndet höjs (+7 %). Förslaget bygger på planen för Östersjöns torskbestånd.

Västlig torsk, TAC

Statsrådet kan godkänna kommissionens förslag att TAC för det västra torskbeståndet sänks (-15 %). Förslaget bygger på planen för Östersjöns torskbestånd. Statsrådet kan även överväga en större minskning, varigenom den MSY-nivå som motsvarar fiskedödligheten uppnås stegvis och senast 2020.

Lax i Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken samt lax i Finska viken, TAC

Statsrådet har som mål att laxbestånden utnyttjas enligt MSY och på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende. Därför försöker statsrådet nå samförstånd med kommissionen och de andra medlemsstaterna runt Östersjön om avsevärt mindre totala tillåtna fångstmängder än kommissionen föreslår och om att TAC-nivåerna ska ligga så nära Ices vetenskapliga råd som möjligt.

Statsrådet förutsätter att kommissionen och medlemsstaterna tillser att det inte bedrivs olagligt laxfiske i Östersjön. Om sådant upptäcks ska det elimineras fullständigt och utan dröjsmål. Konstaterade olagliga laxfångster ska i enlighet med artikel 105 i rådets förordning 1224/2009 om ett kontrollsystem för fiskeripolitiken avdras från den berörda medlemsstatens framtida kvoter.

Statsrådets mål är att TAC för lax i Finska viken sänks mindre än enligt kommissionens förslag (-53 %).

Samförstånd kan kräva visst förhandlingsutrymme

Statsrådet är redo att godkänna att det under förhandlingsprocessen görs sådana ändringar i kommissionens förslag som överensstämmer med ett ekonomiskt, miljömässigt och socialt hållbart fiske och med försiktighetsprincipen samt är nödvändiga för att uppnå politiskt samförstånd i rådet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet omfattar statsrådets ståndpunkt i fråga om kvoterna för strömming, skarpsill, torsk och rödspätta i Östersjön. I fråga om laxkvoterna i Östersjöns huvudbassäng, Bottniska viken och Finska viken anför utskottet följande.

Utskottet har i sitt utlåtande om statsrådets utredning med anledning av regeringens nationella politik och EU-politik för laxfiske i Östersjön (JsUU 12/2012 rd — E 149/2011 rd) betonat att utgångspunkten för regleringen av laxfisket obetingat måste vara att Ices vetenskapliga rådgivning de facto beaktas i de kommande besluten om kvoter för såväl Finland som de övriga Östersjöstaterna. Utskottet underströk också att såväl EU:s som Finlands laxpolitik snabbt måste justeras så att blandfisket av lax regleras tillräckligt kraftigt, i synnerhet i Östersjöns huvudbassäng men också på andra håll. Vidare såg utskottet det som nödvändigt att Finlands nuvarande laxpolitik omvärderas i fråga om såväl dess principer som behövliga åtgärder. Utskottet meddelade i sitt utlåtande (JsUU 21/2012 rd — E 110/2012 rd) om laxkvoterna för 2013 som sitt ställningstagande att när det gäller fastställande av laxkvoterna för Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken bör Ices vetenskapliga råd och försiktighetsprincipen följas klarare än i statsrådets och kommissionens ställningstaganden.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets laxräknare registrerade cirka 60 000 laxar som vandrade upp i Torne älv år 2012. År 2013 var antalet cirka 52 000. Utöver de fiskar som vandrar förbi dessa räknare stannade en del nedanför räknaren i Kattilakoski fors. Trots den lyckade laxvandringen i de nordliga älvarna är många laxbestånd i Östersjöns huvudbassäng och vissa små laxbestånd i Bottniska viken och Finska vikens södra kust fortfarande svaga. Ices bedömer laxbeståndens tillstånd utifrån den faktiska smoltproduktionen i proportion till den uppskattade potentiella smoltproduktionen. Enligt Ices uppskattning ligger smoltproduktionen, vid en bedömning av samtliga 27 laxbestånd i Östersjön, med 70 procents sannolikhet på en nivå som

möjliggör ett maximalt hållbart uttag endast i Kalix älv, Ume älv och Vindelälven. Utskottet konstaterar att det svaga tillståndet för vildlaxbestånden i Östersjön kräver långsiktiga åtgärder i fråga om såväl fiskereglering som andra stimulerande insatser som t.ex. istandsättande av älvar och byggande av fiskvägar.

Kommissionens förslag till fiskekvoter för laxbestånden i Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken 2014 är totalt 108 421 laxar. Den föreslagna kvoten är lika stor som förra året. Enligt Ices rådgivning borde den största tillåtna fångstmängden (TAC) fastställas till 78 000 laxar. Utskottet konstaterar att kommissionens förslag skulle motsvara Ices rådgivning endast i det fallet att de orapporterade och felrapporterade fångstmängderna samt de bortkastade laxarna skulle bli avsevärt mindre år 2014 än under tidigare år. För att kommissionens förslag skulle följa Ices rådgivning borde dessa mängder uppgå till högst 5 375 laxar nästa år. Utskottet påpekar att denna mängd är betydligt mindre än de senaste uppskattningarna (för år 2012) av antalet orapporterade, felrapporterade och bortkastade laxar.

Enligt Ices bedömning förekommer det underlåtelse att rapportera laxfångster (uppskattningsvis 20 000 laxar) i samtliga Östersjöländer, men mängderna varierar från land till land. Ices menar att betydande felrapporteringar av lax som havsöring förekommer endast i Polen. Enligt den polska fångststatistiken är de polska fartygens öringsfångster i förhållande till laxfångster mångdubbelt större än hos de fartyg från andra Östersjöländer som fiskar i samma område. Ices bedömer att de orapporterade laxfångsterna utgjorde 18 procent av den totala fångsten i Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken år 2012. Samtidigt utgjorde de felrapporterade fångsterna 10 procent och bortkastad, död fisk 5 procent av hela fångsten. I sina uppskattningar av laxbestånden tar Ices hänsyn till underrapportering, felrapportering och bortkastning. Det görs för att nå en så sanningsenlig totalbedömning som möjligt av den dödlighet fis-

ket förorsakar. Enligt Ices uppskattningar minskade särskilt mängderna felrapporterade laxar i Östersjöfisket avsevärt åren 2010—2012. Detta har dock redan beaktats i Ices uppskattningar och rådgivning. Kommissionens inspektionsbesök i Polen 2013 har hittills inte avslöjat någon omfattande underlåtenhet att rapportera laxfiske. Utskottet ser det dock fortfarande som nödvändigt att övervakningen av laxfisket och laxförsäljningen särskilt i södra Östersjön effektiviseras och att resultaten av kontrollerna offentliggörs.

Utskottet konstaterar att det inte går att få några exakta uppgifter om tjuvfiske och bortkastning av lax, men utifrån Ices uppskattningar kan man sluta sig till att det inom laxfisket i Östersjön högst sannolikt fortfarande förekommer felrapportering, underlåtenhet att rapportera och bortkastning. Dessa laxmängder måste i sin helhet tas i beaktande när kvoterna fastställs. Den sannolika effekten av orapporterade, felrapporterade och bortkastade fångster på dödligheten för vildlaxen måste beaktas i enlighet med försiktighetsprincipen fram till dess att det föreligger klara tecken på att det inte längre förekommer några omfattande olagligheter. Med hänvisning till det som sagts ovan menar utskottet att Finland måste försöka nå samförstånd med kommissionen och de andra medlemsstaterna runt Östersjön om avsevärt mindre totala tillåtna fångstmängder än kommissionen föreslår. Målet är att TAC-nivåerna ska ligga så nära Ices vetenskapliga råd som möjligt.

Kommissionens förslag till kvot för Finska viken är 7 256 laxar. Det är 53 procent mindre än kvoten för förra året. Ices rekommendation om fiskekvoter grundar sig på medelvärdet för de statistikförda laxfångsterna i Finska viken åren 2010—2012. Laxfångsten i Finska viken utgörs till största delen av fiskar som tidigare satts ut som smolt. I det viktiga området för ryssjefiske utanför Kotka visar Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets fångstprover att vildlaxens andel varierat mellan 6 och 41 procent under perioden 2001—2010. DNA-analyser visar att vildlaxen härrör från laxbestånden i Bottniska viken. Däremot förekommer ingen vildlax från

Finska viken i dessa fångstprover. Regleringen av fiskekvoten i Finska viken stärker därför endast marginellt de små vildlaxbestånden i Estland. Å andra sidan har det i Finland nyligen beslutats om att bygga en fiskväg i Kymmene älv. I enlighet med fiskvägsstrategin ska vi under kommande år se till att regleringen av fisket tillåter att tillräckligt många laxar kan vandra upp i Kymmene älv. Det är viktigt att den framtida regleringen av laxkvoten i Finska viken möjliggör kustfiske efter utsatt fisk men samtidigt säkerställer en tillräcklig uppvandring i Kymmene älv. Utskottet påpekar att laxkvoten i Finska viken har varit betydligt större än fångsten, så det är motiverat att sänka kvoten.

Utskottet understryker att vi måste sörja för att de återstående vilda laxbeståndens lekvandring i Östersjöns laxälvar ökar. Därför måste allt fiske regleras effektivt och långsiktigt så att antalet avelsfiskar når en bestående hög nivå. I praktiken kan de svaga laxbestånden stärkas endast genom en kraftig minskning av blandfisket, vilket också Ices framhåller i sin rådgivning. Finland måste enligt utskottet få till stånd ett tätare samarbete med Sverige inom laxpolitiken, eftersom Östersjöns viktigaste lekälvar finns just i våra länder. Finland och Sverige måste sträva efter stark samsyn i fråga om hur fisket ska regleras och laxbestånden stärkas. På lång sikt kan vi då få livskraftigare och starkare vildlaxbestånd i Östersjön. En gemensam måluppsättning skulle också främja båda ländernas inflytande på EU:s gemensamma fiskeripolitik.

Utskottet konstaterar att en del av laxfångsten i södra Östersjön fortfarande fiskas med drivrev då fisken åter upp sig i Östersjöns huvudbassäng. Vid detta blandfiske går det inte att skilja laxar från olika älvar från varandra. Drivrevsfisket ger inte heller enbart stora laxar, utan fångsten består av laxar i alla storleksklasser. Utskottet betonar att drivrevsfiske efter lax inte kan anses vara en hållbar fiskeform i Östersjön. Ett snabbt förbud mot drivrevsfiske i Östersjön är därför ett nödvändigt steg om vi vill ha ett hållbart laxfiske i Östersjön. Det skulle samtidigt främja fångstnivåerna inom kustfisket. Finland och Sverige har förbjudit drivrevsfiske ef-

ter lax i Östersjöns huvudbassäng från och med början av 2013.

Sälstammarna i Östersjön håller på att återhämta sig efter den kraftiga nedgången under 1900-talet. Det har lett till ökande skador för laxfisket, varvid såväl fångster som bragder gått förlorade. Denna konflikt mellan sälar och kustfiske kräver en lösning. Det är också nödvändigt att sälarnas inverkan på den s.k. postsmoltöd-ligheten undersöks tillräckligt noggrant och att effektiva åtgärder vidtas om läget så kräver.

Utskottet understryker att fisketurismen i de nordliga älvarna är ett viktigt element i framtiden laxfiske och att möjligheterna inom detta fält måste säkerställas. Också fisket i älvarna måste dock regleras så strängt att tillräckligt mycket fisk når lekplatserna och leker.

Utskottet konstaterar slutligen att kommissionens förslag till rådets förordning om fastställande för 2014 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön gavs den 21 augusti 2013. Statsrådets skrivelse nådde riksdagen den 27 september 2013 och statsrådets ställningstagande om laxkvoterna för

Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken samt Finska viken kom först den 11 oktober 2013. Fiskekvoterna fastställs av jordbruks- och fiskerirådet redan den 17—18 oktober 2013. Utskottet framhåller att denna tidsplan är fullständigt orimlig med tanke på riksdagsbehandlingen av ärendet.

Ställningstagande

Jord- och skogsbruksutskottet meddelar

att det omfattar statsrådets ståndpunkt och i likhet med statsrådet förutsätter att Finland i fråga om fastställandet av laxkvoterna för Östersjöns huvudbassäng och Bottniska viken försöker nå samförstånd med kommissionen och de andra medlemsstaterna runt Östersjön om avsevärt mindre totala tillåtna fångstmängder än kommissionen föreslår och om att nivåerna bör ligga så nära Ices vetenskapliga råd som möjligt.

Helsingfors den 15 oktober 2013

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jari Leppä /cent
vordf. Lauri Heikkilä /saf
medl. Thomas Blomqvist /sv
Markku Eestilä /saml
Satu Haapanen /gröna
Lasse Hautala /cent
Reijo Hongisto /saf
Anne Kalmari /cent
Timo V. Korhonen /cent

Pirkko Mattila /saf
Jari Myllykoski /vänst
Kari Rajamäki /sd
Janne Sankelo /saml
Arto Satonen /saml
Katja Taimela /sd
Tytti Tuppurainen /sd
ers. Lasse Männistö /saml
Simo Rundgren /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Jaakko Autio.